

Important

STIMAȚI CONTRIBUABILI,

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

Microîntreprinderea este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele **condiții**, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

- a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 1.000.000 euro;

Curs BNR la 31.12.2020: 1 euro = 4,8694 RON

$1.000000 * 4,8694 = 4.869.400$ RON

- capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale;

- nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești.

Nu intră sub incidența acestei forme de impunere următoarele persoane juridice române:

a. Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;

b. Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii;

c. Fondul de garantare a pensiilor private, înființat potrivit legii;

d. Fondul de garantare a asiguraților, constituit potrivit legii;

e. entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică.

Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

În cazul unei microîntreprinderi care se înființează sau își încetează existența, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor este obligatoriu.

Persoanele juridice române aplică impozitul pe veniturile microîntreprinderilor începând cu anul fiscal următor celui în care îndeplinesc condițiile de microîntreprindere .

O persoană juridică română nou-înființată este obligată să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor începând cu primul an fiscal, dacă capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale la data înregistrării în registrul comerțului.

Microîntreprinderile care au subscris un capital social de cel puțin 45.000 lei și au cel puțin 2 salariați pot opta, o singură dată, să aplice prevederile titlului II-Impozitul pe profit începând cu trimestrul în care aceste condiții sunt îndeplinite cumulativ, opțiunea fiind definitivă.

Cotele de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor sunt:

- 1% pentru microîntreprinderile care au unul sau mai mulți salariați;
- 3% pentru microîntreprinderile care nu au salariați.

În cazul în care, în cursul anului fiscal, numărul de salariați se modifică, cotele de impozitare se aplică în mod corespunzător, începând cu trimestrul în care s-a efectuat modificarea, potrivit legii.

Pentru microîntreprinderile care nu au niciun salariat, în situația în care angajează un salariat, în scopul modificării cotelor de impozitare noul salariat trebuie angajat cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată pe o perioadă de cel puțin 12 luni.

Pentru microîntreprinderile care au un salariat și care aplică cota de impozitare de 1%, al căror raport de muncă încetează, condiția referitoare la numărul de salariați se consideră îndeplinită dacă în cursul aceluiași trimestru este angajat un nou salariat.

Dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 1.000.000 euro, aceasta datorează impozit pe profit, începând cu trimestrul în care s-a depășit această limită.

Așadar, comunică organelor fiscale competente ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, prin depunerea declarației de mențiuni în termen de 15 zile de la data când se depășește plafonul, potrivit art.88 alin.(1) din Codul de procedură fiscală. Declarația de mențiuni este însoțită de documente care atestă modificările intervenite.

Dacă în cursul anului fiscal, una dintre condițiile impuse la alin. (1) lit. d) și e) din Codul fiscal nu mai este îndeplinită, (capital social detinut de stat și UAT, dizolvare, urmată de lichidare) microîntreprinderea comunică organelor fiscale competente ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 martie inclusive a anului fiscal următor.

Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

- veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;
- veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuție;
- veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- veniturile din subvenții:

e) veniturile din provizioane, ajustări pentru depreciere sau pentru pierdere de valoare, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil;

f) veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil;

g) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii;

h) veniturile din diferențe de curs valutar;

i) veniturile financiare aferente creanțelor și datoriiilor cu decontare în funcție de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora;

- j) valoarea reducerilor comerciale acordate ulterior facturării, înregistrate în contul "709", potrivit reglementărilor contabile aplicabile;
- k) veniturile aferente titlurilor de plată obținute de persoanele îndreptățite, potrivit legii, titulari inițiali aflați în evidența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moștenitorii legali ai acestora;
- î) despăgubirile primite în baza hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului;
- m) veniturile obținute dintr-un stat străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, dacă acestea au fost impozitate în statul străin.
- n) dividendele primite de la o persoană juridică română.

La baza impozabilă astfel determinată se adaugă următoarele:

- a) valoarea reducerilor comerciale primite ulterior facturării, înregistrate în contul "609", potrivit reglementărilor contabile aplicabile;
- b) în trimestrul IV sau în ultimul trimestru al perioadei impozabile, în cazul contribuabililor care își încetează existența, diferența favorabilă dintre veniturile din diferențe de curs valutar/veniturile financiare aferente creanțelor și datoriiilor cu decontare în funcție de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora, și cheltuielile din diferențe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente, înregistrate cumulativ de la începutul anului;
- c) rezervele, cu excepția celor reprezentând facilități fiscale, reduse sau anulate, reprezentând rezerva legală, rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, care au fost deduse la calculul profitului impozabil și nu au fost impozitate în perioada în care microîntreprinderile au fost și plătitoare de impozit pe profit, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinației rezervei, distribuirii acesteia către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui altui motiv;
- d) rezervele reprezentând facilități fiscale, constituite în perioada în care microîntreprinderile au fost și plătitoare de impozit pe profit, care sunt utilizate pentru majorarea capitalului social, pentru distribuire către participanți sub orice formă, pentru acoperirea pierderilor sau pentru oricare alt motiv, în situația în care rezervele fiscale sunt menținute până la lichidare, acestea nu sunt luate în calcul pentru determinarea bazei impozabile ca urmare a lichidării.

Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale

Calculul și plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

Microîntreprinderile au obligația de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor (D100).

Persoanele juridice care se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, în cursul aceluiași an în care a început lichidarea au obligația să depună declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor și să plătească impozitul aferent până la data depunerii situațiilor financiare la organul fiscal competent.

Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligația să depună declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor și să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.
Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor reprezintă venit al bugetului de stat.

Microîntreprinderile care efectuează sponsorizări, pentru susținerea entităților nonprofit și a unităților de cult, care la data încheierii contractului sunt înscrise în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale și microîntreprinderile care acordă burse elevilor școlarizați în învățământul profesional-dual, scad sumele aferente din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor până la nivelul valorii reprezentând 20% din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat pentru trimestrul în care au înregistrat cheltuielile respective. Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat se raportează în trimestrele următoare, pe o perioadă de 28 de trimestre consecutive.

Microîntreprinderile care efectuează sponsorizări au obligația de a depune declarația informativă privind beneficiarii sponsorizărilor.

Microîntreprinderile care achiziționează aparate de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, scad costul de achiziție aferent lor din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în trimestrul în care au fost puse în funcțiune, în limita impozitului pe veniturile microîntreprinderilor datorat pentru trimestrul respectiv.